

Shlukování

Zpracováno s využitím skvělého tutoriálu autorů
Eamonn Keogh, Ziv Bar-Joseph a Andrew Moore

Osnova přednášky

- **Motivace**
- Míra vzdálenosti
- Hierarchické shlukování
- Shlukování rozkladem
 - k-means (k-středů)
 - EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs
 - Odhad počtu shluků

Co je to shlukování?

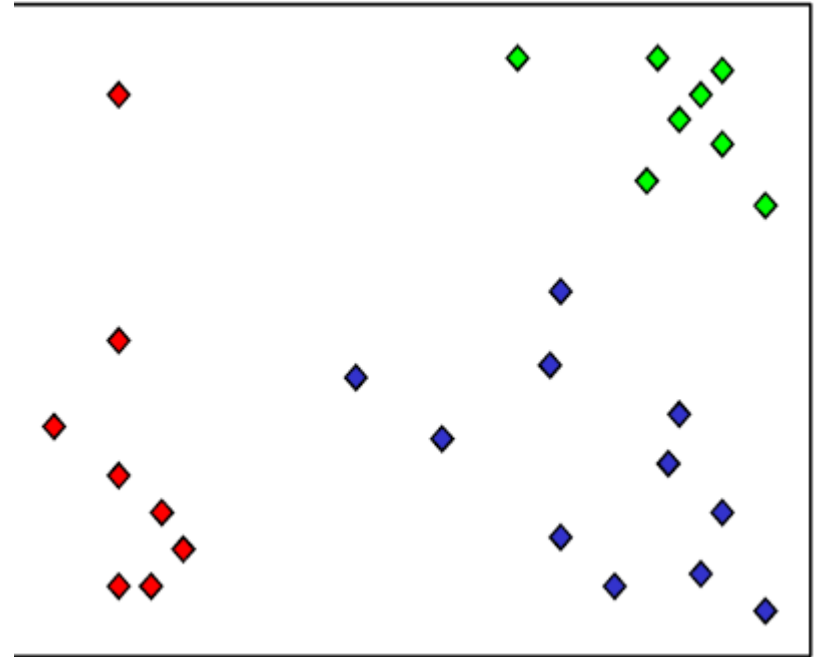
Seskupení dat do takových
shluků, že podobnost dat

- uvnitř shluku je vysoká,
- z různých shluků je nízká.

Hledáme „přirozené“ seskupení

Proč nás to zajímá?

Dá se to použít pro něco
konkrétního?

Důležité pro nalezení vnitřní struktury dat:

Mendělejevova tabulka, Clusty/Yippy pro lepší orientaci ve výsledcích webového vyhledávače, segmentace obrazů jako základ pro rozpoznávání objektů či definici hranic, ...

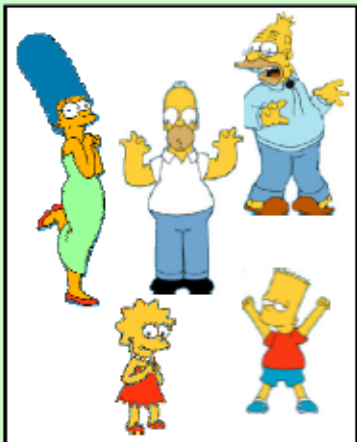
Co jsou přirozené shluky z těchto individuí?

Co jsou „přirozené“ shluky z těchto individuí?

Pojem „přirozenost“ má zde velmi subjektivní charakter!

Rodina Simpsonů

Zaměstnanci
školy

Ženy

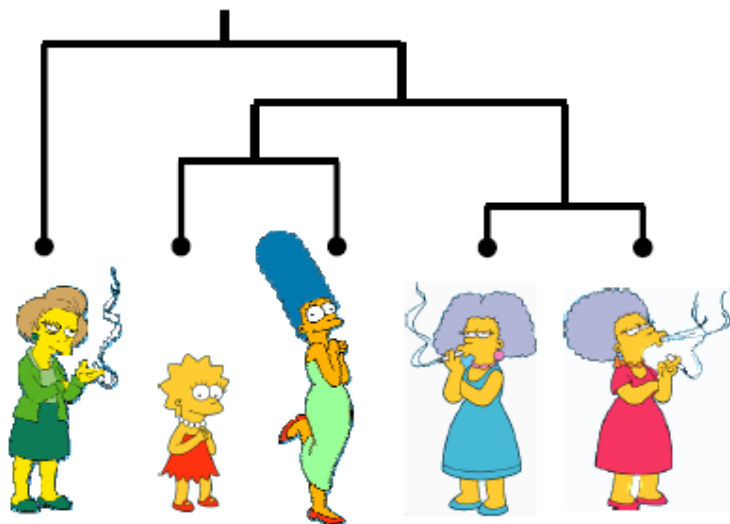
Muži

Dva přístupy ke tvorbě shluků

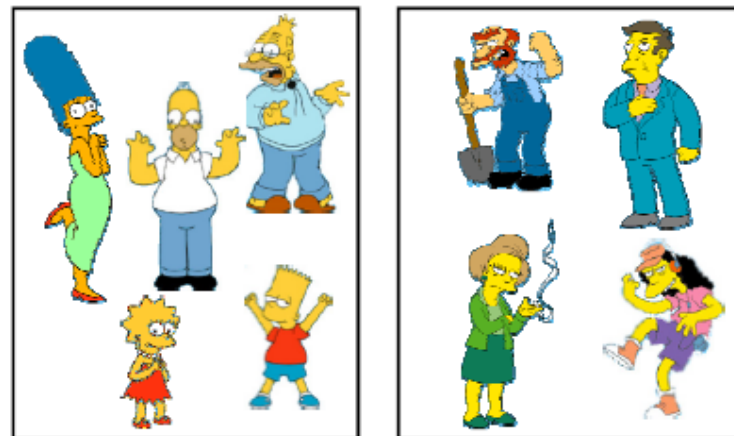
Shlukování rozkladem konstruuje různé rozklady množiny uvažovaných objektů a z těch vybírá nejvhodnější vzhledem k nějakému kritériu.

Hierarchické shlukování postupně sdružuje uvažované objekty podle zvoleného kritéria

Hierarchické shlukování

Shlukování rozkladem

Co je to podobnost?

Podobnost je obtížné definovat, ale lehce ji rozpoznáme, když ji vidíme!

- Jedná se o filosofickou otázku.
- Pragmatická charakteristika staví na definici **vzdálenosti**

Osnova přednášky

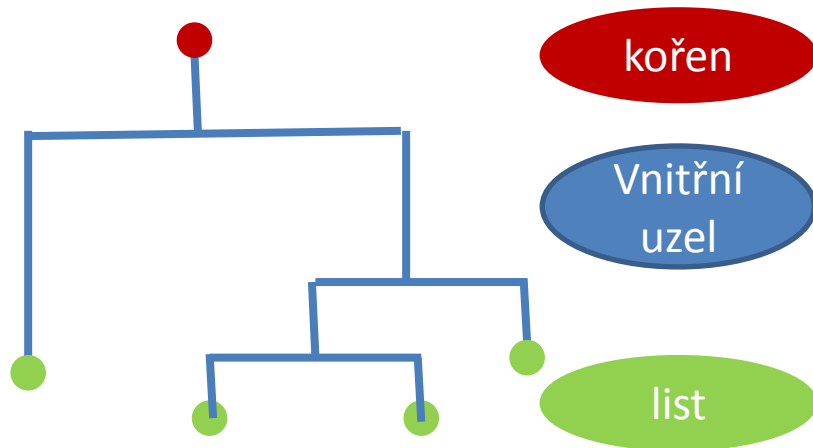
- Motivace
- **Míra vzdálenosti**
- Hierarchické shlukování
- Shlukování rozkladem
 - k-means (k-středů)
 - EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs
 - Odhad počtu shluků

Jak definovat míru vzdálenosti?

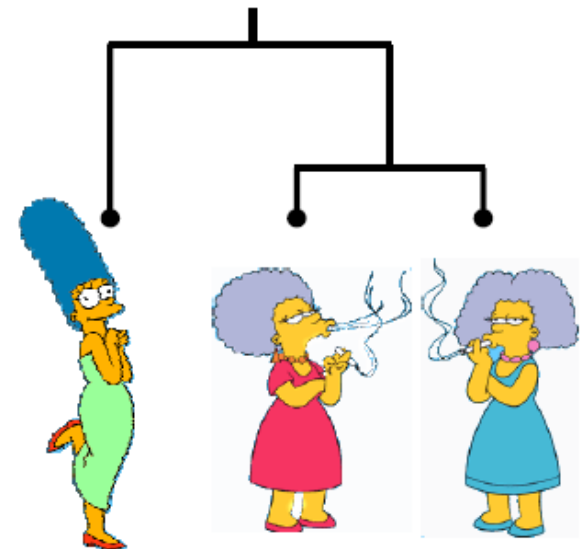
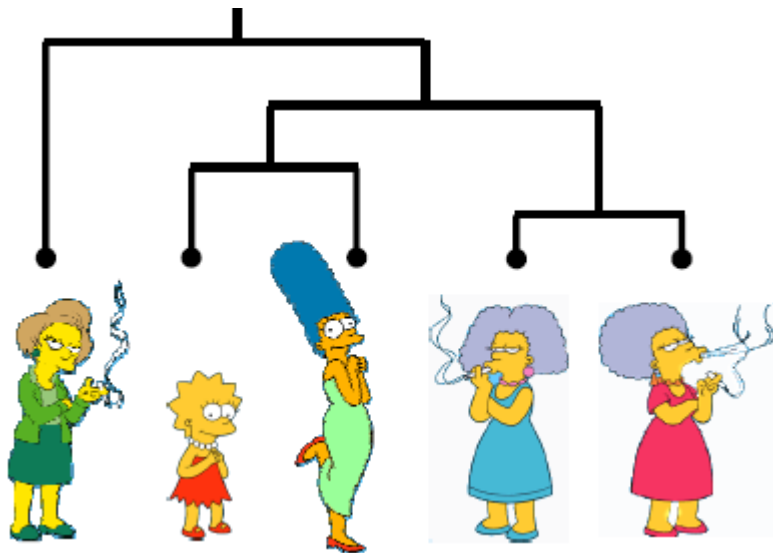
Funkce D , která každým 2 uvažovaným objektům \mathbf{o}_1 a \mathbf{o}_2 přiřazuje reálné číslo $D(\mathbf{o}_1, \mathbf{o}_2)$ tak, aby pro libovolné objekty \mathbf{A}, \mathbf{B} a \mathbf{C} měla funkce D tyto vlastnosti

- $D(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = D(\mathbf{B}, \mathbf{A})$ symetrie
- $D(\mathbf{c}) = 0$ iff $\mathbf{A} = \mathbf{B}$ konzistence samo-podobnosti
- $0 \leq D(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ pozitivita
- $D(\mathbf{A}, \mathbf{B}) \leq D(\mathbf{A}, \mathbf{C}) + D(\mathbf{C}, \mathbf{B})$
trojúhelníková nerovnost

Dendrogram jako užitečný nástroj pro kompaktní znázornění vztahů podobnosti ve skupině

Podobnost 2 objektů a a b v dendrogramu je vyjádřena výškou (= vzdáleností od listu) nejnižšího uzlu, který leží jak na cestě od kořene k a i k b .

Jaké vlastnosti by měl mít algoritmus pro tvorbu shluků?

- Škálovatelnost vzhledem k rozsahu dat (složitost v nárocích na čas i paměť)
- Nezávislost na pořadí vstupu dat
- Interpretovatelnost výsledků
- Schopnost vyrovnat se šumem a s „outliers“
- Schopnost pracovat s různými typy dat
- Schopnost využít omezující podmínky uživatele
- ...

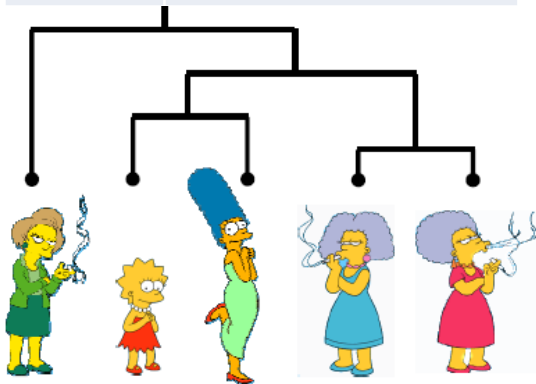
Osnova přednášky

- Motivace
- Míra vzdálenosti
- **Hierarchické shlukování**
- Shlukování rozkladem
 - k-means (k-středů)
 - EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs
 - Odhad počtu shluků

Postupy pro hierarchické shlukování

Počet dendrogramů s n listy ? NP úloha → k řešení je nutná heuristika

# listů	# Dendrogramů
2	1
3	3
4	15
5	105
...	...
10	34 459 425

Postup zdola-nahoru (aglomerativní):

Začínáme od jednotlivých objektů, z nichž každý tvoří vlastní shluk. Najdeme 2 nejbližší shluky, které sloučíme. Proces opakujeme až do okamžiku, kdy všechny objekty jsou ve stejném shluku.

Postup shora-dolů (postupné dělení):

Začínáme od jediného shluku složeného ze všech data. Otestujeme všechny možnosti, jak shluk rozdělit na 2 disjunktní části a vybereme nejlepší variantu. Rekurzivně pokračujeme na obou vzniklých podmnožinách.

Předpokládejme, že máme k dispozici míru pro vzdálenost a údaje pro všechny páry, viz tabulka

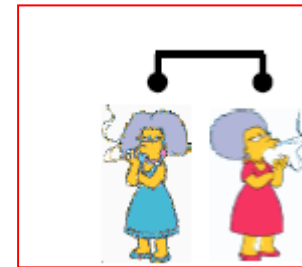
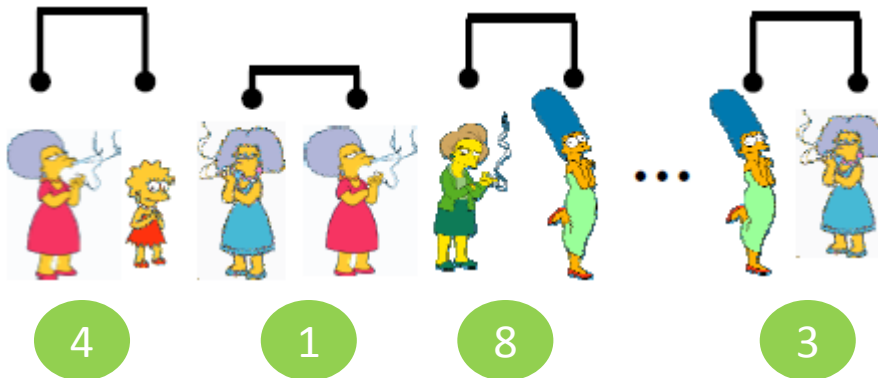
$$D(\text{Mrs. Krabappel}, \text{Lisa Simpson}) = 8$$

$$D(\text{Mrs. Krabappel}, \text{Mrs. Simpson}) = 1$$

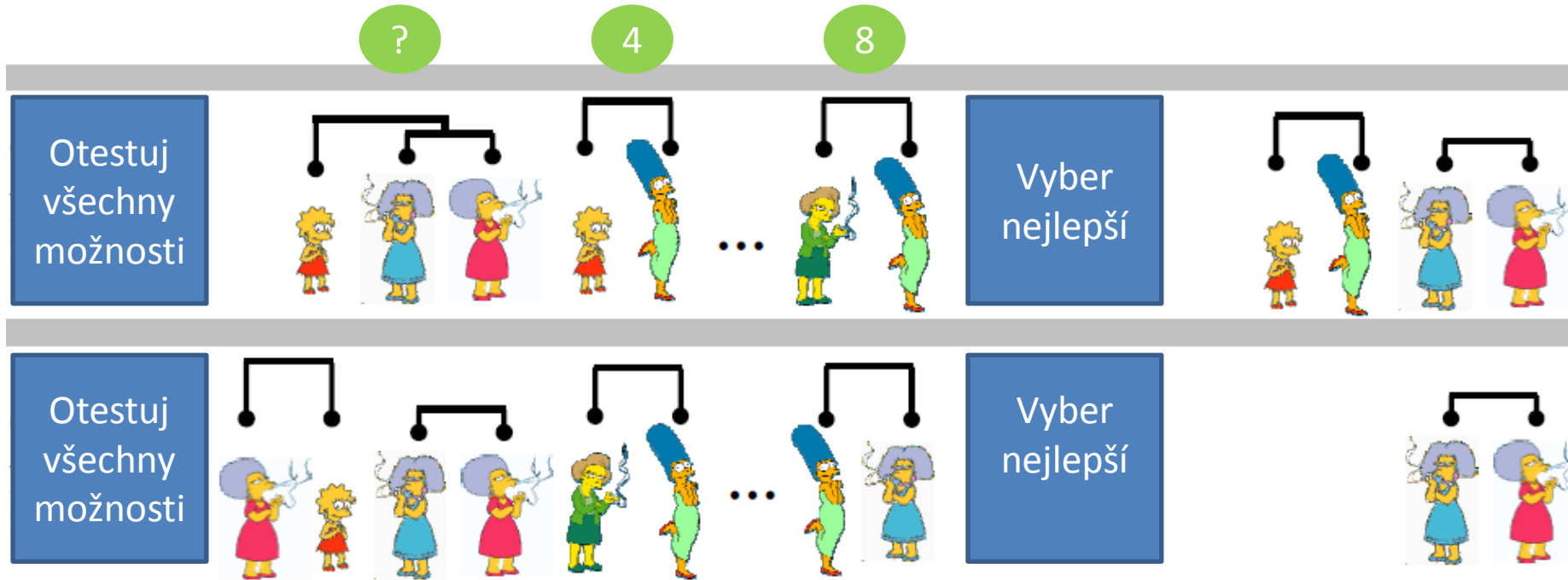
0	8	8	7	7
	0	2	4	4
		0	3	3
			0	1
				0

Aglomerativní postup zdola-nahoru: Simpsonovi-1

Otestujeme všech $5 \cdot 4 / 2$ párů a vybereme ten, jehož objekty jsou si nejbliž!

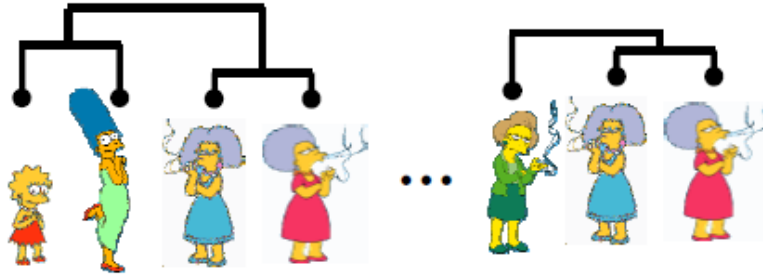

Simpsonovi-2

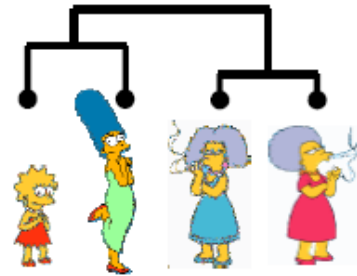

Simpsonovi-3

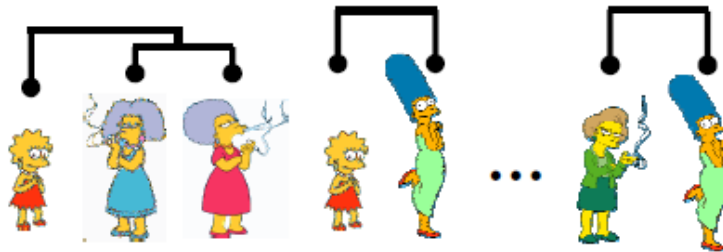
Otestuj všechny možnosti

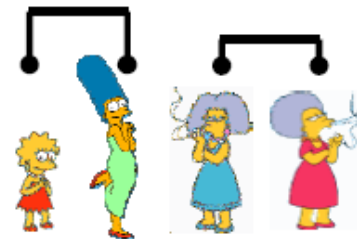
Vyber nejlepší

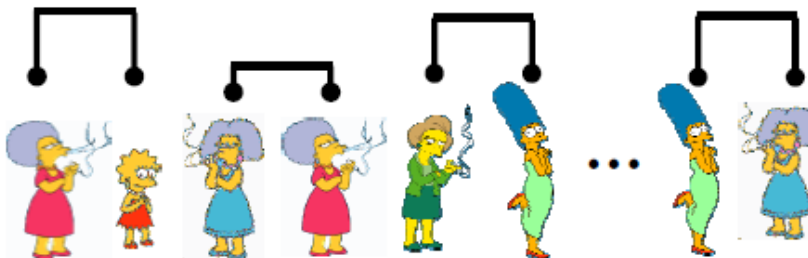
Otestuj všechny možnosti

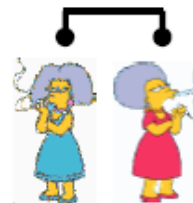
Vyber nejlepší

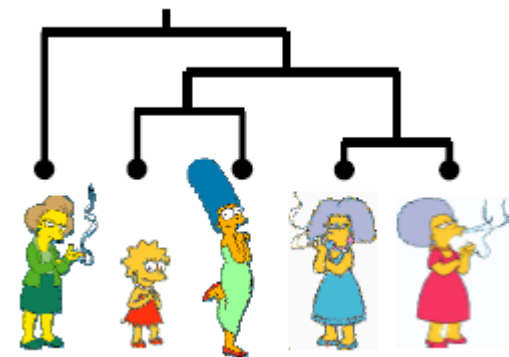
Otestuj všechny možnosti

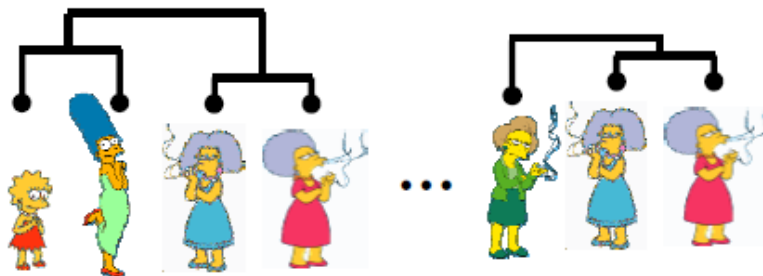
Vyber nejlepší

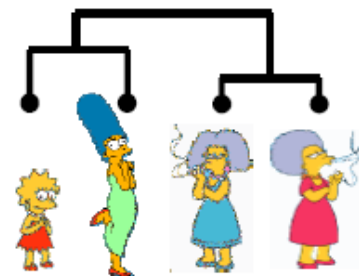
Simpsonovi-4

Otestuj všechny možnosti

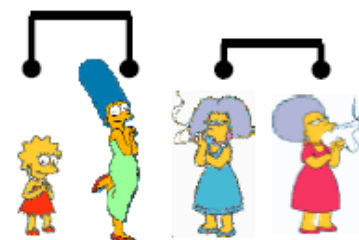
Vyber nejlepší

Otestuj všechny možnosti

Vyber nejlepší

Otestuj všechny možnosti

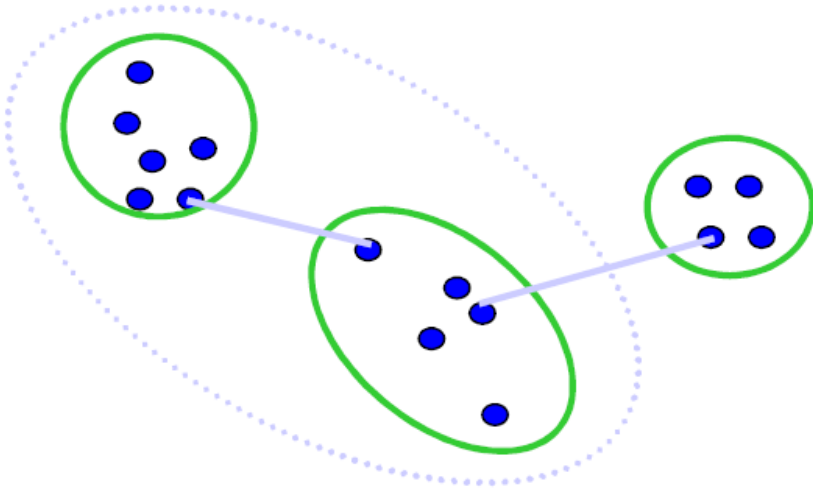

Vyber nejlepší

Určování vzdálenosti 2 shluků -1

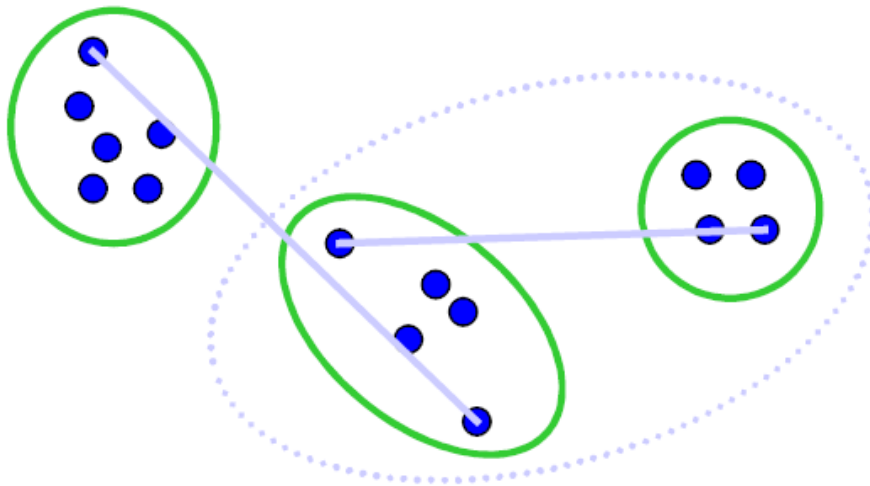
Vzdálenost shluků (*single link*) = vzdálenost jejich 2 nejblížeších prvků

- Tato míra pro vzdálenost má tendenci k tvorbě řetízků menších shluků

Určování vzdálenosti 2 shluků - 2

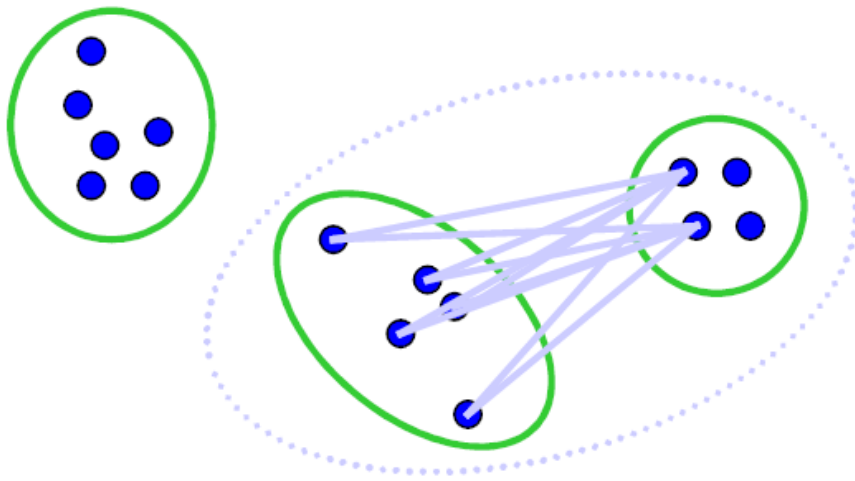
Vzdálenost shluků (complete link) = vzdálenost jejich 2 nejvzdálenějších prvků

- Tato míra pro vzdálenost obvykle tvoří poměrně kompaktní shluky

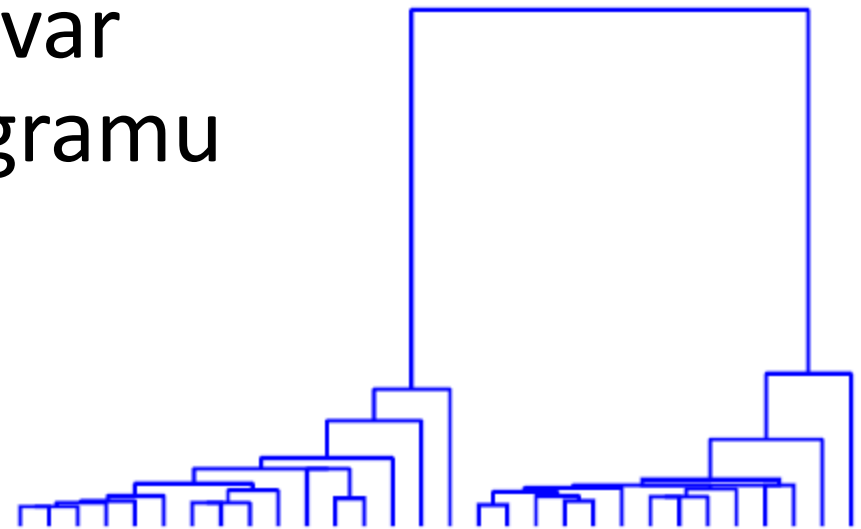
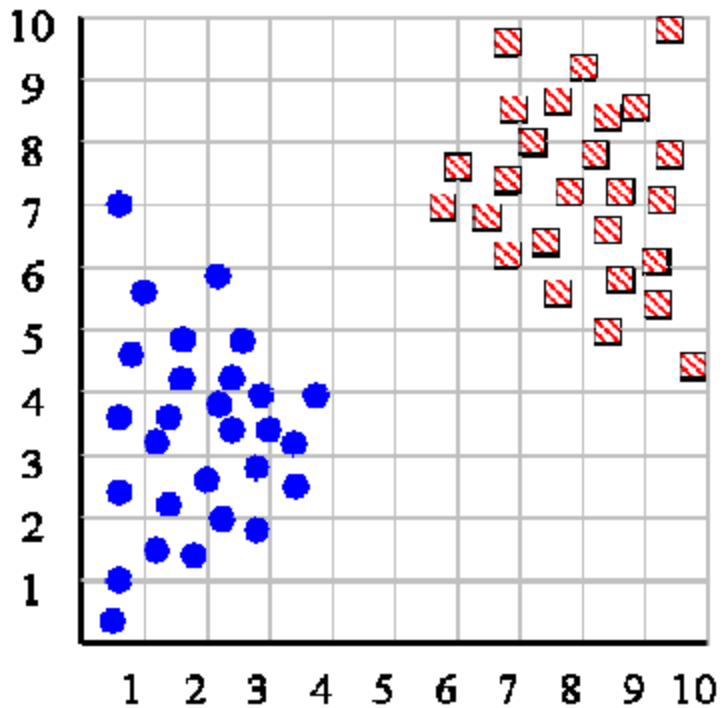
Určování vzdálenosti 2 shluků - 3

Vzdálenost shluků = **průměrná vzdálenost** mezi **všemi prvky** obou shluků

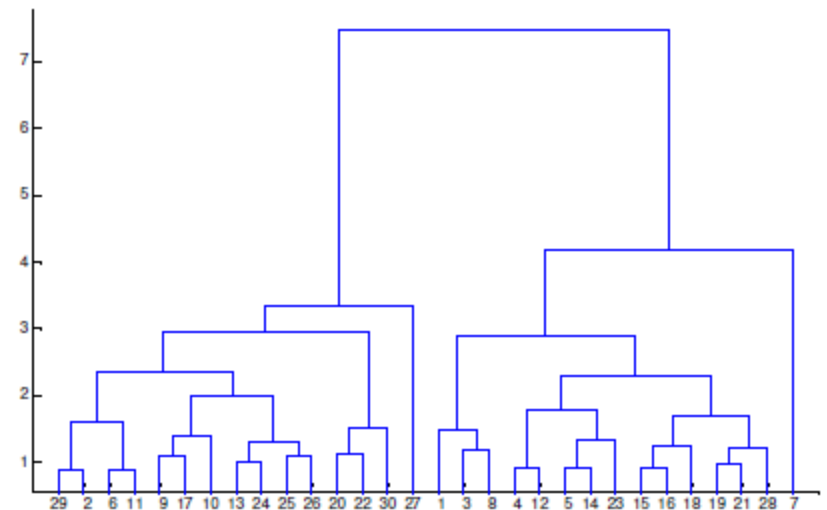

- Nejčastěji používaná míra pro vzdálenost.
- Robustní vůči šumu!

Vliv volby míry na tvar výsledný tvar dendrogramu

Single linkage

Average linkage

Shrnutí: typické vlastnosti hierarchických metod shlukování

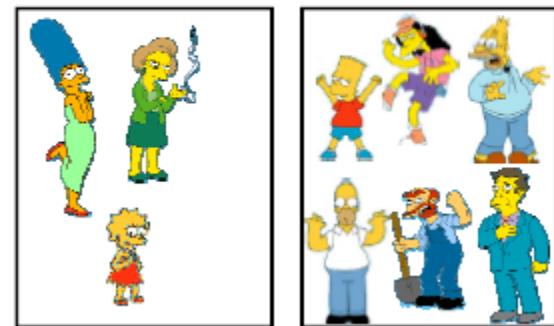
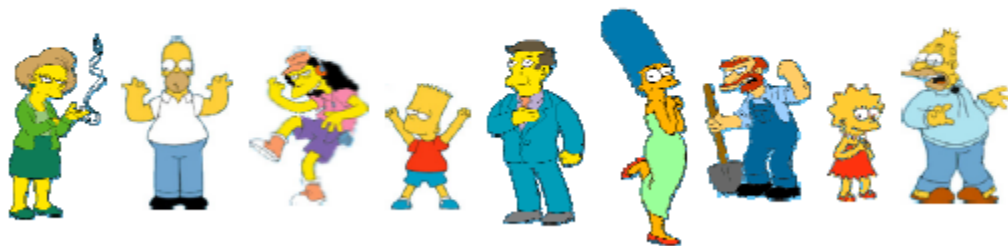
- **Výhoda:** není třeba předem specifikovat počet shluků
- Hierarchickou strukturu dokáže uživatel často dobře interpretovat – odpovídá „intuici“, ovšem jde pak o subjektivní pohled!
- Problém s rozsáhlými daty, neboť dolní odhad pro složitost shlukování je $\mathcal{O}(n^2)$, kde n je mohutnost shlukované množiny
- Nebezpečí uvíznutí v lokálním optimu

Osnova přednášky

- Motivace
- Míra vzdálenosti
- Hierarchické shlukování
- **Shlukování rozkladem**
 - k-means (k-středů)
 - EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs
 - Odhad počtu shluků

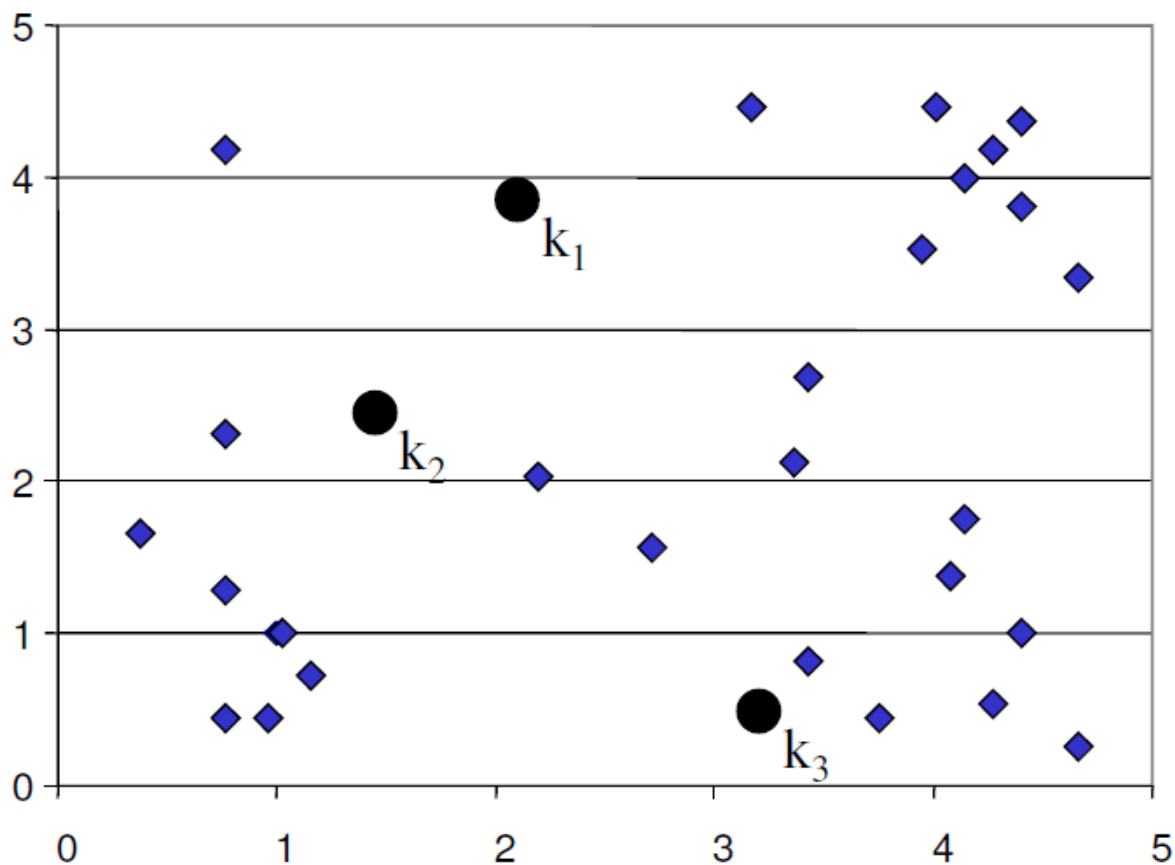
Shlukování rozkladem

- Nehierarchický postup, při němž se každý objekt vloží do jednoho z k disjunktních shluků.
- Předpokládá se, že uživatel předem stanoví k , tj. požadovaný cílový počet shluků

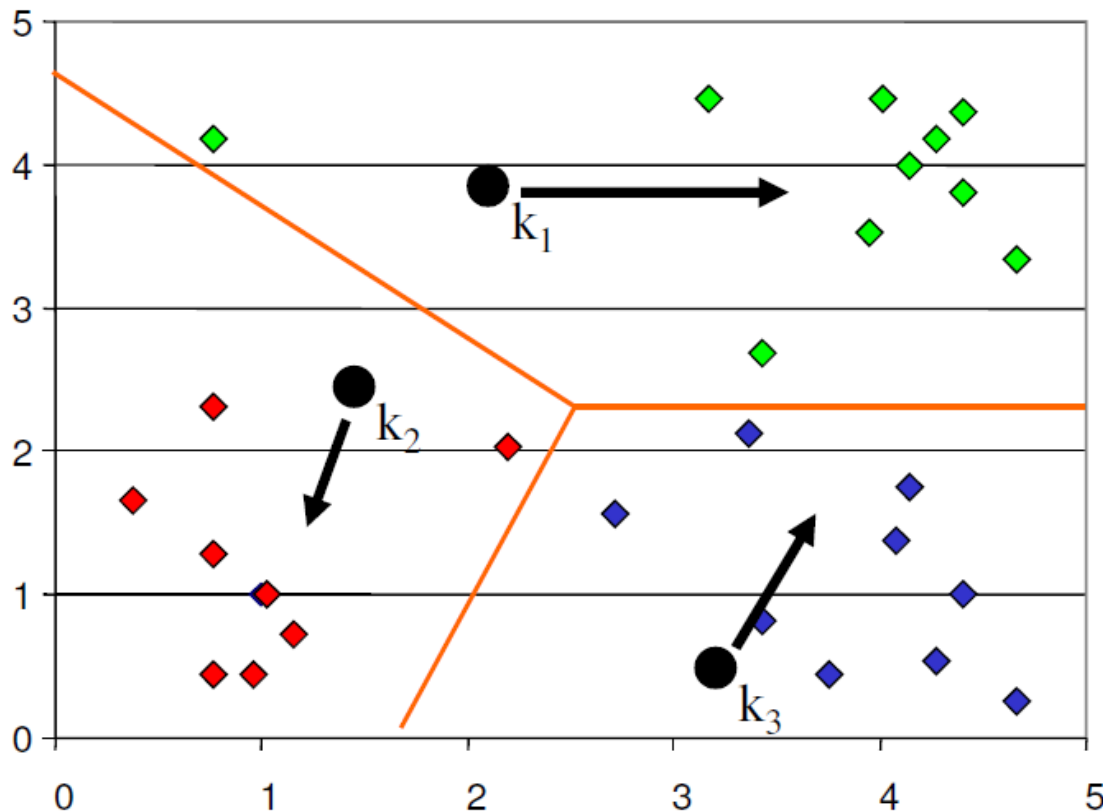
K-means shlukování: inicializace

a. Stanov hodnotu k a vyber náhodně k bodů (jader) ve výchozí množině

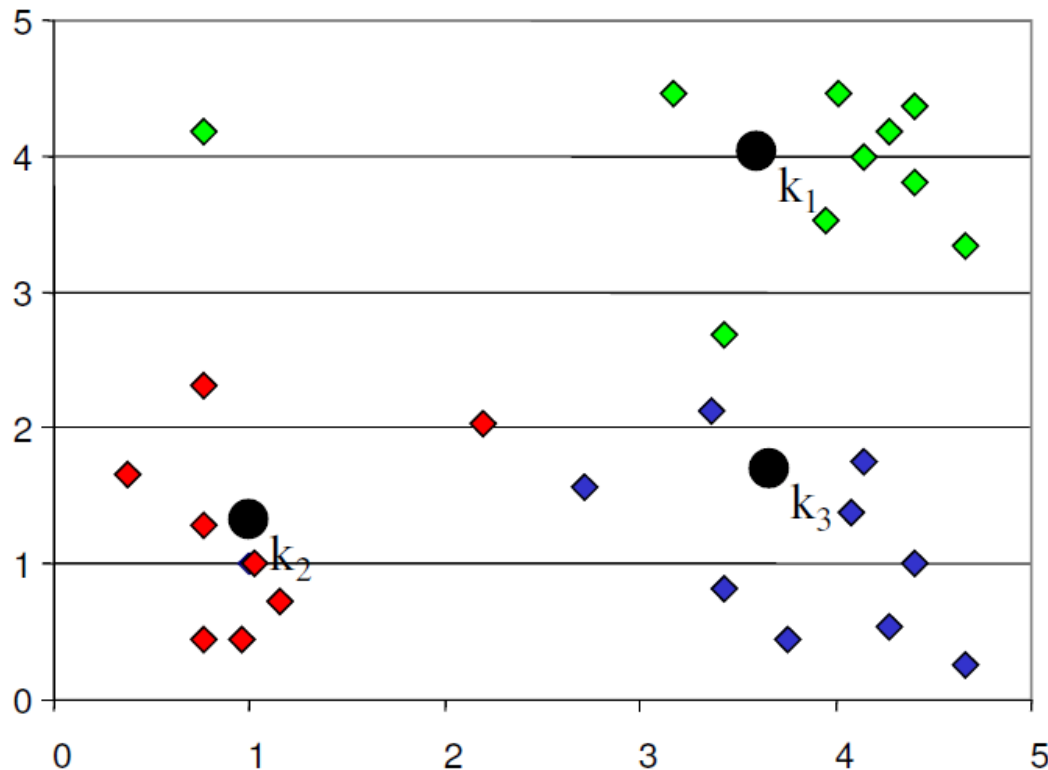
K-means shlukování: iterační krok 1

- Přiřaď každý bod výchozí množiny k **nejbližšímu** z vybraných k jader.
- V každé ze vzniklých k množin bodů nadefinuj **nové jádro** jako „průměr“ všech prvků této množiny

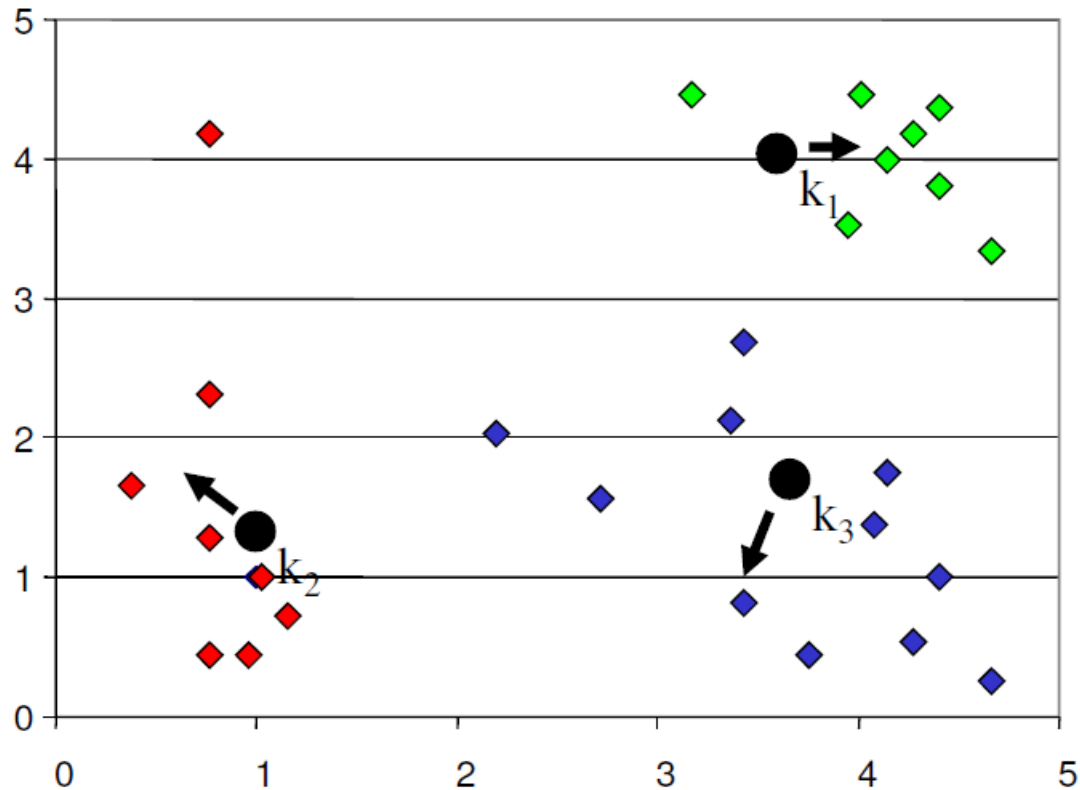
K-means shlukování: iterační krok 2

- Pro každý bod původní množiny proved' přiřazení k nejbližšímu jádru z těch, která byla nadefinovaná v předchozím kroku.
- V každé ze vzniklých k množin bodů nadefinuj **nové jádro** jako „průměr“ všech prvků této množiny

K-means shlukování: iterační krok 2

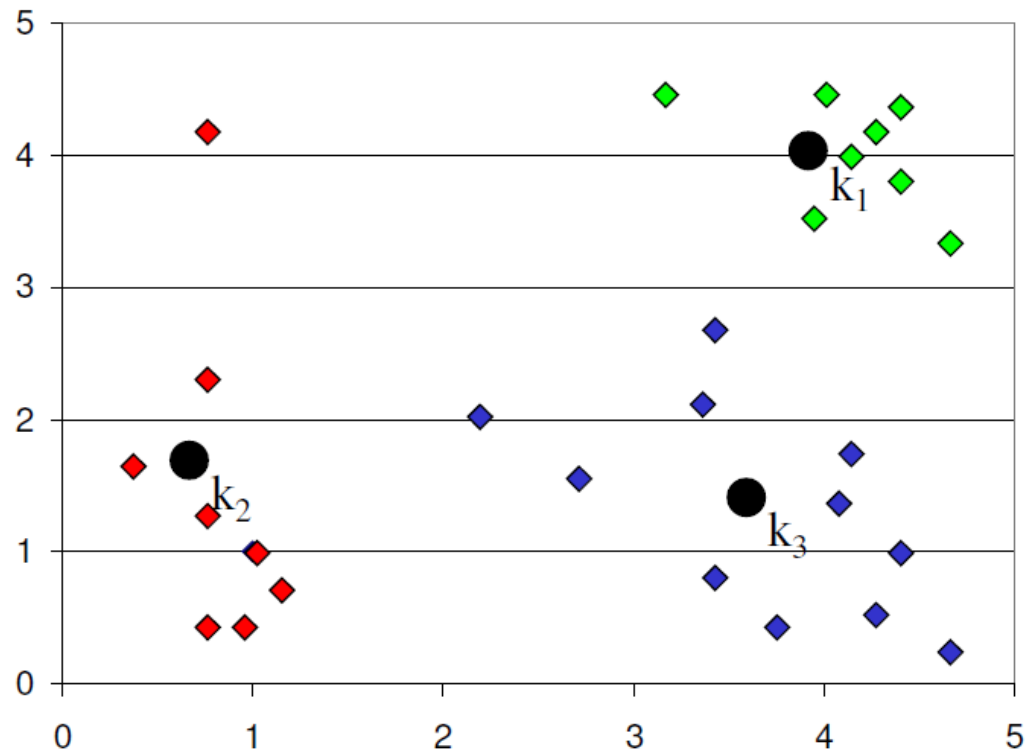
- Pro každý bod původní množiny proved' přiřazení k nejbližšímu jádru z těch, která byla nadefinovaná v předchozím kroku.
- V každé ze vzniklých k množin bodů nadefinuj **nové jádro** jako „průměr“ všech prvků této množiny

K-means shlukování: kriterium pro ukončení

a. Opakuj iterační krok až do té doby, než

„Při iteraci nedojde ke změně zařazení do shluku pro žádný prvek původní množiny.“

k -means algoritmus pro N objektů

1. Stanov požadovaný počet k shluků.
2. Vyber náhodně výchozích k jader.
3. Přiřaď každému z N objektů číslo shluku, které odpovídá číslu nejbližšího jádra.
4. Předefinuj pozice jader všech k shluků tak, že bude použit průměr hodnot prvků v daném shluku.
5. Opakuj kroky 3. a 4. až do té doby, že se příslušnost do shluků stabilizuje (po iteraci není žádný objekt zařazen do jiného shluku než před ní).

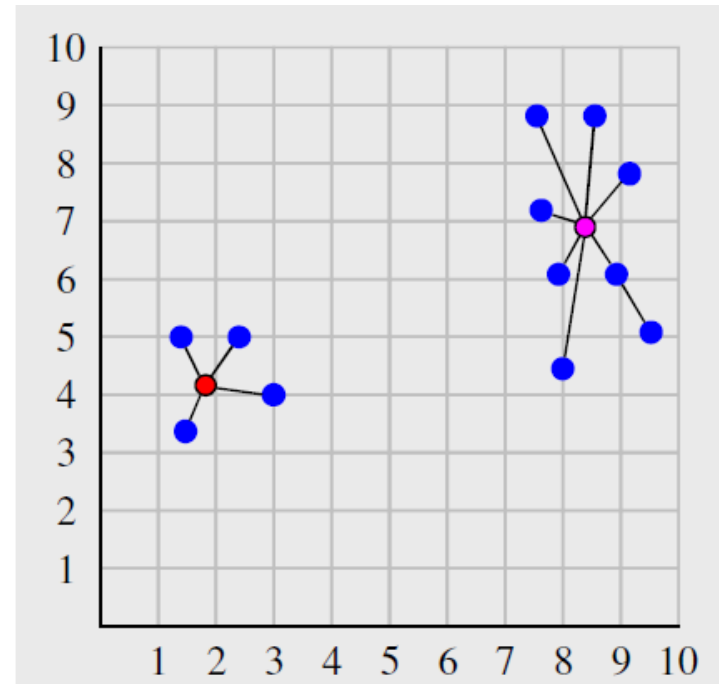
Proč algoritmus *k*-means funguje?

- **Předpoklad:** Dobré shlukování zajišťuje vysokou podobnost uvnitř shluku.
- *k*-means **minimalizuje** průměrnou vzdálenost mezi prvky téhož shluku vypočtenou jako

$$\sum_{k=1}^K \frac{1}{n_k} \sum_{i=1}^{n_k} \sum_{j=1}^{n_k} \|x_{ki} - x_{kj}\|^2$$

- Tato hodnota se rovná **2x suma vzdáleností ke středům jednotlivých shluků**, čili výsledné střední chybě

$$\sum_{k=1}^K \sum_{i=1}^{n_k} \|x_{ki} - \mu_k\|^2$$

Shrnutí vlastností k -means algoritmu

- **Výhody**

- Jednoduchý s lehkou implementací i laděním.
- Intuitivní objektivní funkce, která optimalizuje podobnost uvnitř shluků.
- *Poměrně efektivní*: složitost $\mathcal{O}(t k n)$, kde n je počet objektů, k je počet shluků a t počet iterací. Obvykle bývají hodnoty t a $k \ll n$.

- **Nevýhody**

- Použitelné, jen tam, kde *umíme spočítat průměr*. Co kategorická data?
- Velmi záleží na inicializaci – nebezpečí uvíznutí v *lokálním minimu*.
- Požaduje se znalost *počtu shluků*.
- Nevhodné pro zašuměná data s *výjimkami* (outliers).
- Nevhodné pro situace, kdy *shluky nemají kulový tvar*

Osnova přednášky

- Motivace
- Míra vzdálenosti
- Hierarchické shlukování
- Shlukování rozkladem
 - k-means (k-středů)
 - **EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs**
 - Odhad počtu shluků

Jednorozměrný model typu **GMM** „Gaussovská směs“

- Gaussian

$$P(x) = \varphi(x; \mu, \sigma) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}\right)$$

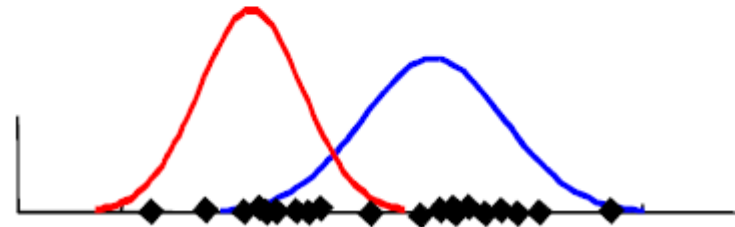
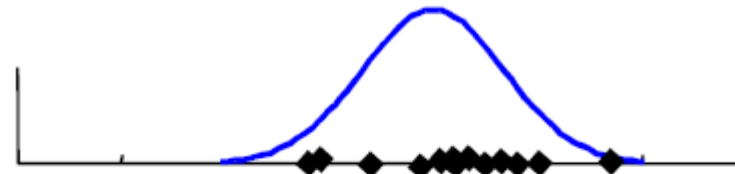
– např. výška populace

- Gaussovská směs

$$P(C=i) = \omega_i, \quad P(x|C=i) = \varphi(x; \mu_i, \sigma_i)$$

$$P(x) = \sum_{i=1}^K P(x, C=i) = \sum_{i=1}^K P(C=i)P(x|C=i) = \omega_i \varphi(x; \mu_i, \sigma_i)$$

– např. výška 2 různých populací

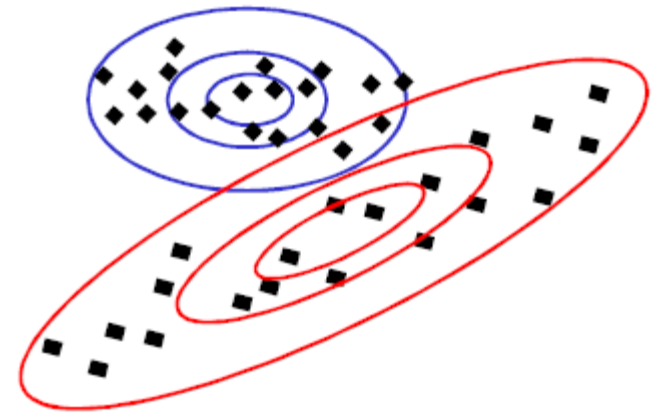

Vícerozměrný model typu **GMM** „Gaussovská směs“

- Směs vícerozměrných Gaussiánů

$$P(C = k) = \omega_k, \quad P(x | C = i) = \varphi(x; \mu_i, \Sigma_i)$$

- Např. pro situaci, kdy y je hodnota krevního tlaku a x je věk

GMM + EM = „Soft k-means“

1. Stanov požadovaný počet k shluků.
2. Vyber náhodně výchozích k jader.
3. **E-krok:** přiřaď pravděpodobnostní hodnotu příslušnosti ke shlukům

$$p_{ij} = P(C = i \mid \mathbf{x}_j) = \alpha P(\mathbf{x}_j \mid C = i) P(C = i)$$

$$p_i = \sum_j p_{ij}$$

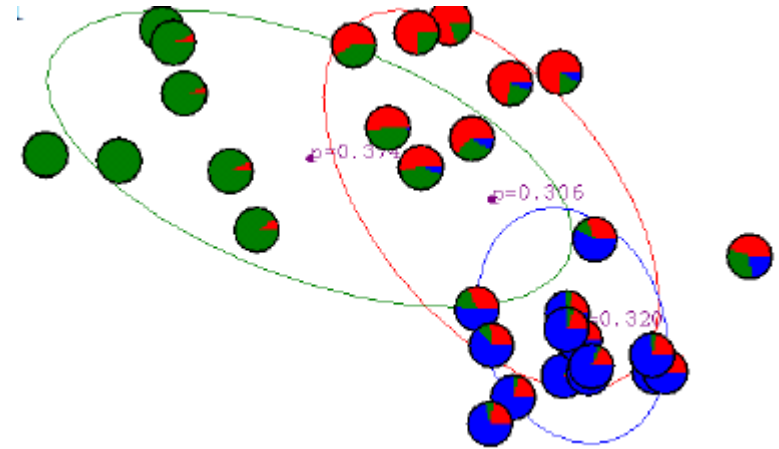
4. **M-krok:** proved' nové odhady parametrů s využitím právě vypočtených hodnot. / \top

$$\mu_i \leftarrow \sum_j p_{ij} \mathbf{x}_j / p_i$$

$$\Sigma_j \leftarrow \sum_j p_{ij} \mathbf{x}_j \mathbf{x}_j^\top / p_i$$

$$\omega_i \leftarrow p_i$$

4. Opakuj kroky 3. a 4. až do té doby, kdy změny všech parametrů jsou menší než zvolená hranice.

Hodnocení GMM

Výhody

- Interpretovatelnost: vzniká dokonce generativní model!
- Efektivita srovnatelná s k -means
- Intuitivní objektivní funkce
- Lze zobecnit i pro směsi různých typů dat:
 - Kategorická data
 - Místo průměru lze použít např. max.
 - Citlivost na šum a výjimky záleží na distribuční funkci

Nevýhody

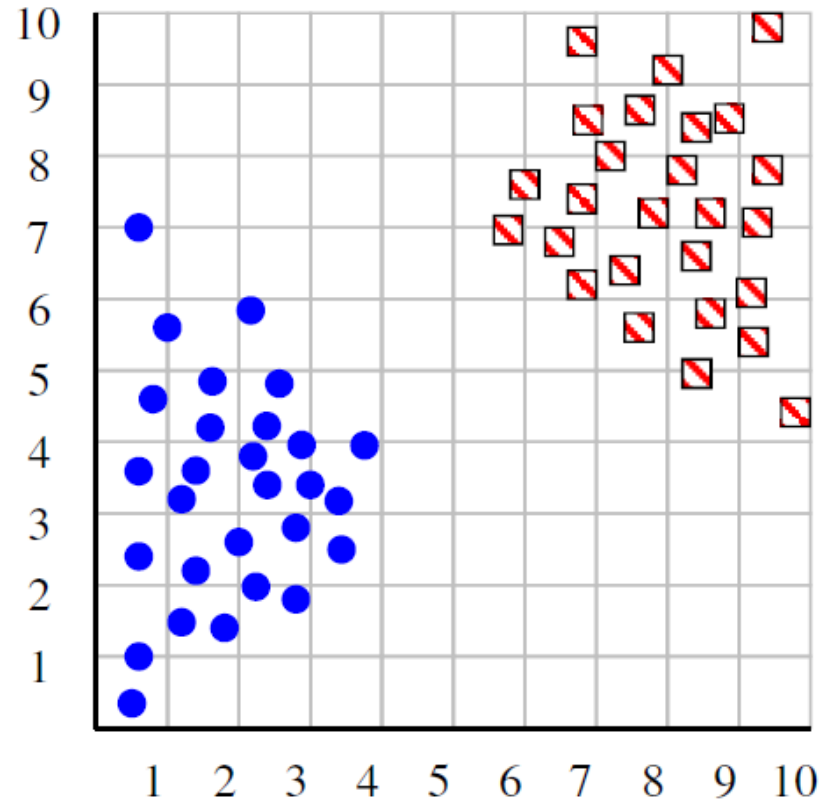
- Často uvázne v lokálním optimu – vliv inicializace!
- Je nutné správně zvolit hodnotu k .
- Nevhodné v případě, že shluky nejsou konvexní!
- $\mathcal{O}(n^3)$

Osnova přednášky

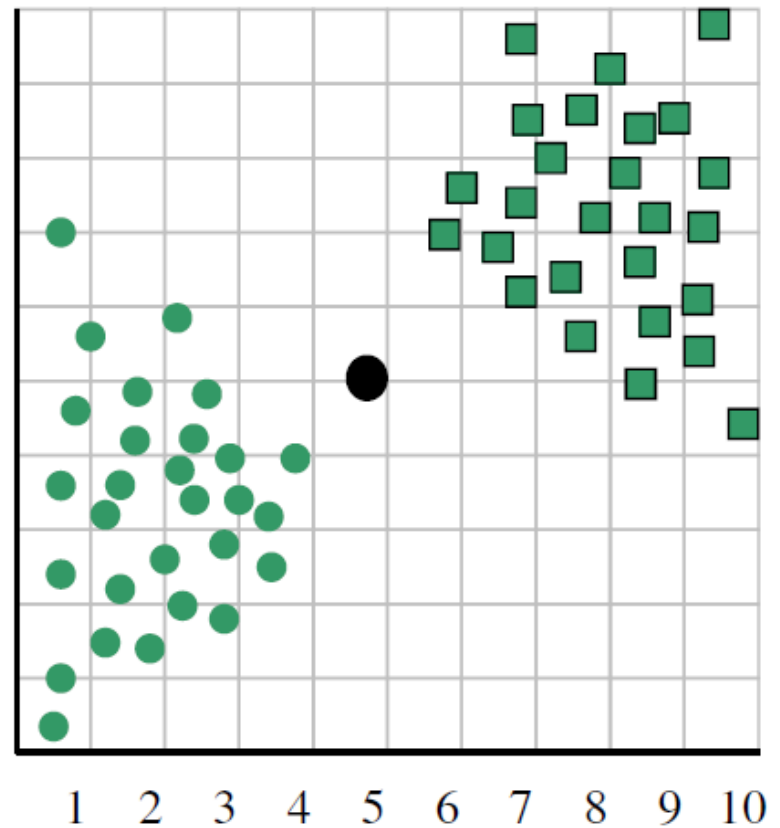
- Motivace
- Míra vzdálenosti
- Hierarchické shlukování
- Shlukování rozkladem
 - k-means (k-středů)
 - EM (expectation maximization) algoritmus, Gaussovská směs
 - **Odhad počtu shluků**

Jak se rozhodneme pro správný počet shluků?

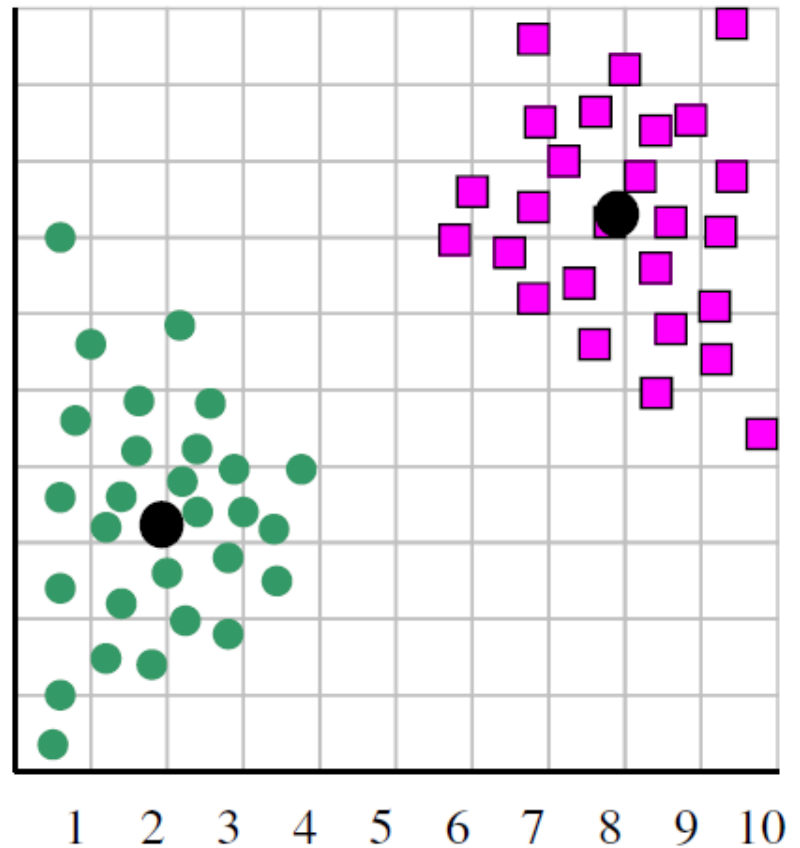
- Obecně je to otevřený problém.
- Používá se řada heuristik
- Jedna z nich srovnává hodnoty objektivní funkce (celkový součet vzdáleností) pro různé volby počtu shluků

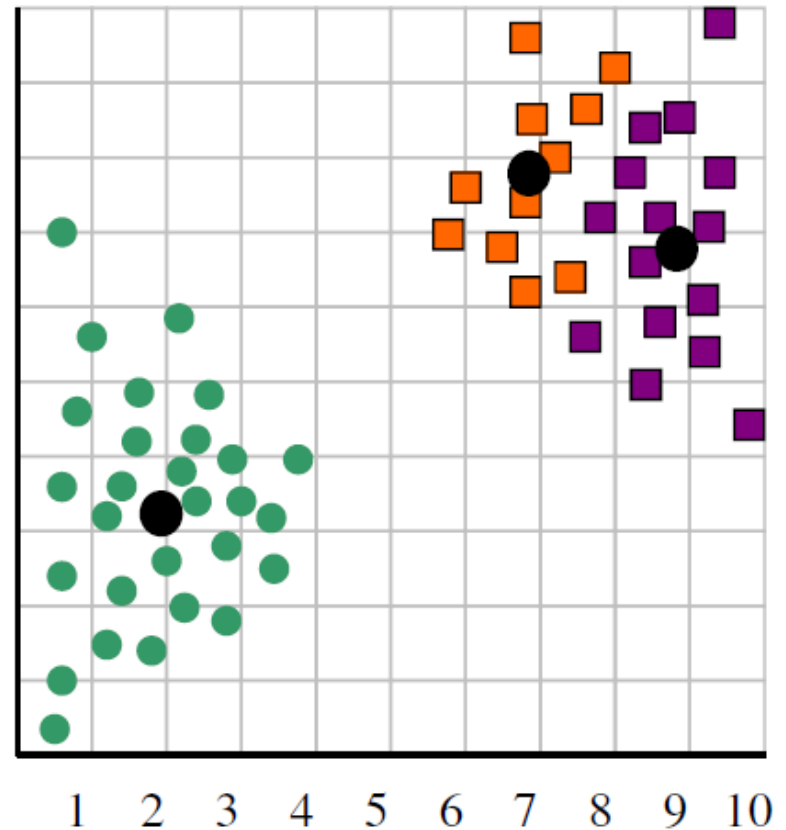
- Je-li $k = 1$, je výsledná hodnota obj. funkce 873

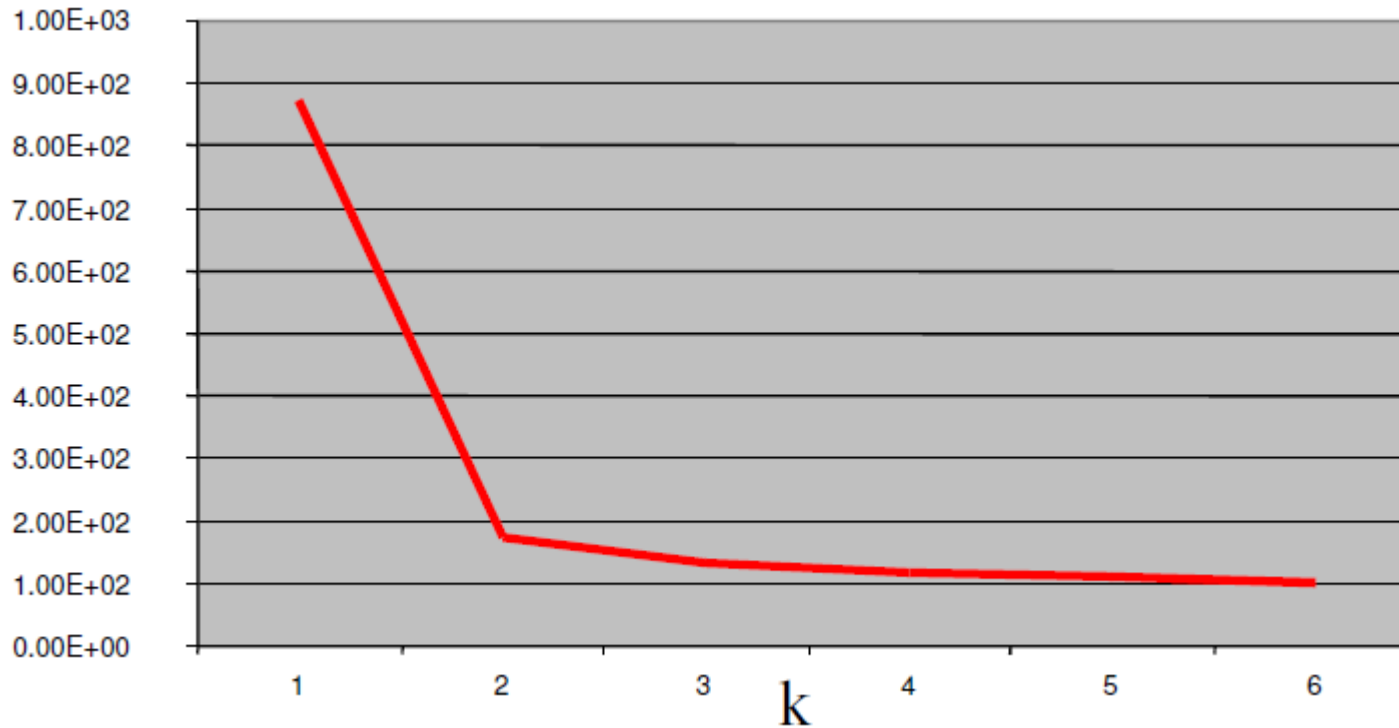
- Je-li $k = 2$, je výsledná hodnota obj. funkce 173,1

- Je-li $k = 3$, je výsledná hodnota obj. funkce 133,6

- Sledujme hodnotu objektivní funkce pro $k= 1,2,\dots,6$
- Náhlý pokles pro $k = 2$ svědčí pro volbu 2 shluků.
- Obecně hledáme „prudký ohyb“ (knee/elbow finding)

Pozor! Průběh obj. funkce obvykle není tak jednoduchý jako v tomto jednoduchém příkladě.